

Traducere din limba engleză

COMITETUL CONSULTATIV AL BAROURILOR ȘI SOCIETĂȚILOR DE DREPT DIN COMUNITATEA EUROPEANĂ

DECLARAȚIA DE LA PERUGIA PRIVIND PRINCIPIILE DE CONDUITĂ PROFESIONALĂ A BAROURILOR ȘI SOCIETĂȚILOR DE DREPT DIN COMUNITATEA EUROPEANĂ (16.IX.1977)

I Natura regulilor de conduită profesională:

Regulile de conduită profesională nu au ca scop doar definirea obligațiilor, a căror încălcare poate implica o sancțiune disciplinară. O sancțiune disciplinară este impusă doar ca remediu de ultimă instanță. Se poate într-adevăr considera ca fiind o indicație a faptului că auto-disciplina membrilor profesiei nu a avut succes.

Normele de conduită profesională sunt concepute, prin acceptarea lor de bunăvoie de către avocații interesați, pentru a asigura executarea corectă de către avocați a unei funcții care este recunoscută ca fiind esențială în toate societățile civilizate.

Regulile specifice ale fiecărui Barou sau Societate de Drept sunt legate de propriile sale tradiții și sunt adaptate organizației și sferei de activitate a profesiei din țara în cauză, procedurilor sale judiciare și administrative și legislației sale naționale. Nu este nici posibil, nici de dorit ca acestea să fie scoase din context și nu ar trebui să se încerce aplicarea generală a regulilor care sunt în mod inerent imposibil de aplicat.

În căutarea unei baze comune pentru un cod de conduită profesională pentru Comunitate, trebuie să pornim de la principiile comune care sunt sursa unor reguli specifice în fiecare stat membru.

II Misiunea avocatului în societate:

Funcția avocatului în societate nu începe și nu se termină cu executarea cu bună-credință a unui mandat în măsura permisă de lege. Un avocat trebuie să servească interesele justiției, precum și ale părților care apelează la instanță, iar datoria acestuia este nu numai să pledeze pentru cauza clientului său, ci să fie și sfătuitoarea acestuia. Prin urmare, funcția de avocat îi conferă acestuia multiple îndatoriri și obligații (care uneori apar în conflict una cu alta) față de:

client;

familia clientului și alte persoane față de care clientul are o obligație legală sau morală;

instanțe și alte autorități în fața cărora avocatul pledează pentru cauza clientului său sau acționează în numele său;

profesia de avocat, în general, și fiecare membru al acesteia, în special; și

public, pentru care existența unei profesii libere și independente, dar reglementate, este o garanție esențială a respectării drepturilor omului.

Ministerul
JURIDIC
DAN
CECILIA
Traducător și interpret
* Engleză-Franceză
Spaniolă-Italiană

Traducere din limba engleză

Atunci când există atât de multe îndatoriri care trebuie reconciliate, îndeplinirea corespunzătoare a misiunii avocatului nu poate fi realizată fără încrederea deplină a tuturor părților interesate. Toate regulile profesionale se bazează încă de la început pe cerința de a fi demni de încrederea respectivă.

III. Integritatea personală:

Relațiile de încredere nu pot exista dacă onoarea, onestitatea și integritatea personală a avocatului sunt puse la îndoială. Pentru avocat, aceste virtuți tradiționale constituie obligații profesionale.

IV. Confidențialitatea:

1. Este esențial în misiunea avocatului ca fiecare client să-i comunice lucruri pe care nu le-ar spune altor persoane și să primească alte informații pe baza încrederii. Fără certitudinea confidențialității nu poate exista încredere. Obligația de confidențialitate este, prin urmare, recunoscută ca fiind un drept și o obligație primară și fundamentală a profesiei.
2. Deși nu există nicio îndoială cu privire la principiul esențial al obligației de confidențialitate, Comitetul consultativ a constatat că există diferențe semnificative între țările membre cu privire la domeniul exact de aplicare a drepturilor și îndatoririlor avocatului. Aceste diferențe, uneori de natură foarte subtilă, se referă în special la drepturile și îndatoririle unui avocat față de clientul său, instanțele judecătorești în cauzele penale și autoritățile administrative în cauzele fiscale.
3. În cazul în care există îndoieli, Comitetul Consultativ este de părere că trebuie respectată cea mai strictă regulă - adică regula care oferă cea mai bună protecție împotriva încălcării secretului profesional.
4. Comitetul Consultativ le recomandă cu fermitate Barourilor și Societăților de Drept din Comunitate să acorde susținere și asistență membrilor profesiei din alte țări pentru a garanta protecția confidențialității profesionale.

V. Independența:

1. Multitudinea de îndatoriri la care este supus un avocat necesită independența sa absolută, fără nicio altă influență, în special cea care ar putea rezulta din interesele sale personale. Obiectivitatea avocatului este la fel de necesară pentru încrederea în procesul de justiție ca imparțialitatea judecătorului. Prin urmare, un avocat trebuie să se prezinte ca fiind independent atât de clientul său, cât și de instanță și să nu încerce să intre în grațiile niciuneia dintre părți.
2. Această independență este necesară atât în materie necontencioasă, cât și în litigii. Sfatul dat de un avocat clientului său nu are nicio valoare reală dacă este dat doar pentru a intra în grațiile acestuia, a deservi interesele sale personale sau ca răspuns la presiunea externă.

Traducere din limba engleză

3. Regula privind reprezentarea intereselor conflictuale și normele care interzic unui avocat să desfășoare alte forme de activitate sunt menite să garanteze independența avocatului în conformitate cu tradițiile și cutumele fiecărei țări.

VI. Natura colectivă a profesiei:

1. Natura colectivă a profesiei asigură o relație de încredere între avocați în beneficiul clienților lor și pentru a evita litigiile. Nu poate să justifice niciodată stabilirea intereselor profesiei împotriva celor ale justiției sau ale părților care apelează la justiție.

2. În unele țări ale Comunității, toate comunicările dintre avocați (scrise sau verbale) sunt considerate confidențiale. Acest principiu este recunoscut în Belgia, Franța, Italia, Luxemburg și Țările de Jos. Legea celorlalte țări nu acceptă acest lucru ca pe un principiu general: chiar și declarația expresă că o scrisoare este confidențială (sau "fără prejudiciere") nu este întotdeauna suficientă pentru a face acest lucru. Pentru a evita orice posibilitate de neînțelegere care ar putea decurge din dezvăluirea unor informații confidențiale, Comitetul Consultativ consideră că este prudent ca un avocat care dorește să comunice aspecte confidențiale unui coleg dintr-o țară ale cărei reguli sunt diferite de cele din țara sa, ar trebui să întrebe în prealabil dacă și în ce măsură colegul său este capabil să le trateze ca atare.

3. Un avocat care solicită asistența unui coleg dintr-o altă țară trebuie să fie sigur că acesta este calificat corespunzător pentru a rezolva chestiunea respectivă. Nimic nu este mai dăunător încrederii între colegi decât un angajament ocazional cu privire la o acțiune pe care persoana care și-l asumă nu este în măsură să o efectueze, deoarece nu este competentă în acest sens. Prin urmare, datoria unui avocat care este abordat de un coleg dintr-o altă țară este să nu accepte instrucțiuni într-o materie în care nu este competent. Acesta trebuie să-i furnizeze colegului său toate informațiile necesare pentru a-i permite să instruiască un avocat care este cu adevărat capabil să ofere serviciul cerut.

4. În ceea ce privește obligațiile financiare ale unui avocat care instruieste un avocat dintr-o altă țară, Consiliul pentru consiliere și arbitraj al Comitetului consultativ a emis la data de 29 ianuarie 1977 următoarea opinie:

În relațiile profesionale dintre membrii Barourilor din diferite țări, în care un avocat nu se limitează doar să recomande un alt avocat sau să-l prezinte clientului, ci îi încredințează în mod personal unui corespondent o chestiune particulară sau îi solicită sfatul, acesta își asumă obligația, chiar dacă clientul este insolvent, să plătească onorariile, costurile și cheltuielile datorate corespondentului străin. Avocații în cauză pot, totuși, la începutul raportului profesional dintre aceștia, să încheie aranjamente speciale în această privință. În plus, avocatul instructor poate oricând să își limiteze răspunderea personală în funcție de valoarea onorariilor, costurilor și cheltuielilor efectuate înainte de sesizarea avocatului străin cu privire la renunțarea sa la responsabilitate pentru situațiile viitoare.

VII. Publicitatea profesională:

1. În toate țările membre ale Comunității europene, avocaților li se interzice publicitatea proprie sau promovarea propriei activități. Această interdicție este destinată protecției publicului și standardelor ridicate ale profesiei. Domeniul de aplicare al interdicției nu este același în fiecare țară. În unele țări, aceasta este prevăzută de legislația națională care prevede o sancțiune penală în caz de încălcare a acestei prevederi. Prin urmare, este posibil ca un avocat dintr-o altă țară care se angajează într-o formă de publicitate interzisă să poată induce în eroare publicul și să-și asume riscul unei proceduri penale. În general, nimic nu poate împiedica un avocat să folosească cărți de vizită și materiale de scris în forma autorizată de propriul organism profesional. Dincolo de asta, ar fi recomandabil să solicite organizației profesionale din țara gazdă consultanță în avans.
2. În unele țări, publicitatea care este destinată să ofere informații publicului sau avocaților din alte țări este permisă dacă este aprobată de sau sub auspiciile organizațiilor profesionale. Avocații din alte țări pot utiliza astfel de mijloace de publicitate, în măsura în care regulile impuse de propriul Barou sau Societate de Drept le permit să facă acest lucru.

VIII Respectarea regulilor altor barouri și societăți de drept:

Directiva din 22 martie 1977 precizează circumstanțele în care un avocat dintr-o altă țară comunitară este obligat să respecte regulile Baroului sau Societății de Drept din țara gazdă. Avocații au datoria de a se informa despre regulile care îi privesc în "desfășurarea oricărei activități specifice. Baroul sau Societatea de Drept din țara gazdă are datoria de a răspunde la întrebările acestora cu privire la conținutul și efectul propriilor reguli, având întotdeauna în vedere scopul lor, respectiv de a-i proteja pe cei care solicită serviciile profesionale ale unui avocat. Avocații trebuie să aibă întotdeauna în vedere că modul în care se comportă se va reflecta asupra organizației profesionale căreia le aparțin, asupra colegilor lor și asupra tuturor clienților lor.

* * *